



GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

3143
22.11.2007

Biroul permanent al Senatului
Bp 556 29.11.2007

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată *Lege de modificare și completare a Legii nr. 504 din 11/07/2002 Legea audiovizualului, versiune consolidată în 28/05/2006*, inițiată de 12 parlamentari din Grupurile parlamentare ale PRM (Bp. 556/2007).

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă se propune modificarea, respectiv abrogarea unor dispoziții din cuprinsul *Legii audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare*, dispoziții care privesc, în principal, rolul și atribuțiile Consiliului Național al Audiovizualului (CNA) în domeniul comunicării audiovizuale, componența acestuia, actele pe care CNA este abilitat să le emită, sancțiunile aplicabile în cazul încălcării prevederilor legii, precum și unele dispoziții tranzitorii și finale.

II. Propuneri și observații

1. Expunerea de motive nu respectă cerințele stabilite în art. 30 alin. (1) lit. a) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată*, dispoziții potrivit cărora instrumentul de prezentare și motivare a unui proiect de act normativ trebuie să cuprindă cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, precum și finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea elementelor noi. În acest sens, arătăm că o serie din schimbările legislative propuse nu sunt justificate în Expunerea de motive.

Astfel, măsura abrogării **alin. (2) al art. 98** din *Legea nr. 504/2002*, referitoare la sporurile de care beneficiază personalul aparatului propriu al CNA, nu este justificată în Expunerea de motive.

De asemenea, în legătură cu abrogarea **art. 95**, dispoziție care stabilește anumite sancțiuni aplicabile în cazul săvârșirii repetate a unei fapte ce constituie contravenție, nu există în Expunerea de motive nicio precizare sau explicație pentru care o asemenea măsură ar fi justificată.

Soluția propusă este cu atât mai bizară, cu cât pentru săvârșirea repetată a aceluiași fapt CNA poate decide în continuare retragerea licenței audiovizuale, art. 95¹ nefiind abrogat prin această inițiativă.

Nici în privința abrogării **art. 90 alin. (3)** nu este indicată în Expunerea de motive cauza care ar reclama această intervenție legislativă. Posibilitatea CNA de a adresa o somație publică de intrare în legalitate în situația în care acesta decide că efectele unei fapte care ar constitui contravenție sunt minore, constituie o modalitate de a evita sancționarea făptuitorului.

2. Există și necorelări între finalitatea reglementării propuse și soluțiile legislative înaintate. În Expunerea de motive se arată că amenziile contravenționale aplicate spre nivelul maxim de 25.000 lei au fost de natură să aducă în pragul falimentului și să determine chiar închiderea unor studiouri de radio și televiziune, motiv pentru care se propune modificarea **alin. (1)** și abrogarea **alin. (2) și (3) ale art. 91** din *Legea nr. 504/2002*. Astfel, limitele amenzii contravenționale pentru fapta nerespectării de către radiodifuzorii sau distribuitorii de servicii a dispozițiilor Legii nr. 504/2002 ar urma să fie micșorate, minimul special de la 2500 lei la 1000 lei, iar maximul special de la 25.000 lei la 2000 lei. Pe de altă parte, limitele de amendă cu care se sancționează

faptele ce constituie contravenții potrivit art. 90 alin. (1) lit. a)-k) rămân nemodificate, respectiv de la 5000 lei la 50.000 lei, valori vădit mai mari decât cele ce ar trebui reduse în viziunea inițiatorilor. În aceeași ordine de idei, scopul protejării radiodifuzorilor și distribuitorilor de servicii împotriva unor eventuale abuzuri fixat prin Expunerea de motive apare în deplină neconcordanță cu o altă măsură propusă, și anume modificarea art. 96 alin. (1) din Legea nr. 504/2002, în sensul majorării limitelor amenzii penale cu care se pedepsesc faptele ce constituie infracțiuni, și anume minimul special de la 1.000 lei la 5.000 lei, iar maximul special de la 5.000 lei la 10.000 lei. De altfel, nici această soluție legislativă nu este justificată în Expunerea de motive.

În ceea ce privește numeroasele contradicții între ceea ce inițiatorii își propun să realizeze și soluțiile oferite, rezultate din compararea Expunerii de motive cu textul propunerii legislative, contradicții evidențiate mai sus, considerăm că motivul apariției acestora îl constituie premisa greșită de la care s-a pornit în elaborarea acestei propuneri legislative. Astfel, prin schimbările legislative propuse, inițiatorii urmăresc favorizarea anumitor categorii de radiodifuzori și distribuitori de servicii de programe, respectiv înăsprirea regimului sancționator în privința altora, ceea ce este de natură să creeze diferențe nejustificate de tratament juridic și confuzii în aplicarea prevederilor Legii nr. 504/2002.

3. În conformitate cu art. 59 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, *„modificarea sau completarea unui act normativ este admisă numai dacă nu se afectează concepția generală ori caracterul unitar al aceluia act sau dacă nu privește întreaga ori cea mai mare parte a reglementării în cauză; în caz contrar actul se înlocuiește cu o nouă reglementare, urmând să fie în întregime abrogat.”* Raportat la această dispoziție legală, remarcăm faptul că prin această inițiativă legislativă se aduc schimbări care afectează substanța reglementării, așa cum rezultă din următoarele argumente:

Pornind de la premisa enunțată în Expunerea de motive că CNA adoptă decizii cu caracter normativ și controlează conținutul serviciilor de programe la comandă politică și cu adresă, inițiatorii propun înlăturarea dreptului CNA de a interveni în conținutul, forma sau modalitățile de prezentare a elementelor serviciilor de programe prin emiterea deciziilor și instrucțiunilor cu caracter normativ, prin abrogarea **alin. (4) și (5) ale art. 6** din Legea nr. 504/2002. Eliminarea oricărei excepții de la principiul interdicției ingerințelor în domeniul

comunicării audiovizuale, fără o fundamentare solidă, nu poate avea efecte pozitive, întrucât difuzarea programelor fără niciun fel de filtru sau fără nicio selecție duce în mod inevitabil la diminuarea calității serviciilor și poate avea chiar efecte periculoase, având în vedere rolul educativ al radiodifuzării.

Propunerea de modificare a **art. 10 alin. (5)** perpetuează contradicțiile ce caracterizează această inițiativă legislativă, urmărind întărirea controlului exercitat de CNA asupra serviciilor de programe oferite de radiodifuzori și de distribuitorii de servicii, prin instituirea obligativității exercitării acestuia din oficiu. Mai întâi se interzice orice ingerință a CNA, pentru ca apoi, modificând prevederile art. 10 alin. (5), să se extindă sfera cazurilor în care CNA poate interveni prin controlul său.

Cea mai importantă schimbare legislativă o constituie privarea CNA de dreptul de a emite decizii, prin modificarea **art. 15 alin. (1)**, respectiv abrogarea **alineatelor (5), (7) și (8) ale acestui articol**. Elementul definitiv al CNA alături de dreptul de control îl constituie faptul că este unica autoritate de reglementare în domeniul serviciilor de programe audiovizuale. A interzice ingerința acestuia în activitățile pe care le controlează și a suprima dreptul său de a emite acte cu caracter normativ obligatoriu în garantarea interesului public pe care îl reprezintă echivalează cu reducerea acestei autorități la o existență simbolică, pur formală și inutilă.

De altfel, textul propunerii este contradictoriu și sub acest aspect, deoarece se păstrează autorizarea CNA de a emite norme de reglementare, potrivit modificării aduse **art. 17 alin. (1) lit. d)**, acestea trebuind să ia însă forma unor instrucțiuni sau recomandări. În aceeași ordine de idei, raportat la modificarea art. 93, se pune întrebarea prin ce act va aplica CNA o sancțiune – printr-o recomandare sau printr-o instrucțiune?

4. Propunem menținerea **alin. (4) și (5) ale art. 6**, pentru următoarele considerente:

Art. 6 al Legii nr. 504/2002 stabilește principii unanim acceptate în statele democratice privind independența editorială a radiodifuzorilor, precum și raporturile acestora cu autoritatea de reglementare.

Abrogarea alin. (4) va afecta independența autorității de reglementare, paralizând funcția de reglementare a sectorului audiovizual.

Abrogarea alin. (5) va bloca mecanismele de autoreglare și coreglementare care vin să completeze funcție de reglementare a pieței audiovizuale.

Recomandarea Nr. R (2000) 23 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei către statele membre cu privire la independența și funcțiile autorităților de reglementare a sectorului radiodifuziunii prevede faptul că:

„Este important ca Statele membre să asigure o independență reală autorităților de reglementare a sectorului radiodifuziunii pe baza unui ansamblu de reguli care să cuprindă toate aspectele funcționării lor și de măsuri care să permită acestor autorități să își îndeplinească misiunile în mod efectiv și eficient.”

5. Propunem menținerea **alin. (5) al art. 10**, întrucât:

Modificarea propusă va paraliza funcția CNA de monitorizare sistematică a programelor, cu implicații grave asupra îndeplinirii obligațiilor ce decurg din *Convenția Europeană privind Televiziunea Transfrontieră* și din *Directiva Televiziunii fără Frontiere*.

Recomandarea Nr. R (2000) 23 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei către statele membre cu privire la independența și funcțiile autorităților de reglementare a sectorului radiodifuziunii prevede că:

“O altă funcție esențială a autorităților de reglementare ar trebui să fie cea de supraveghere a respectării condițiilor enunțate în legislație și în licențele acordate radiodifuzorilor. Autoritățile ar trebui să vegheze, în special, la respectarea de către radiodifuzorii care țin de competența lor a principiilor de bază enunțate în Convenția europeană cu privire la televiziunea transfrontalieră, și în special a celor definite în articolul 7.”

În susținerea celor afirmate mai sus, menționăm următoarele:

În perioada 2002-2007, au fost efectuate 9249 inspecții și verificări la stațiile de radio și televiziune locale, precum și la cele de cablu TV (CATV), controale realizate atât din oficiu, cât și în baza unor reclamații.

În aceeași perioadă, s-a realizat un număr de 35.004 monitorizări ale programelor posturilor de radio și de televiziune din București, iar constatările și concluziile monitorizărilor au fost consemnate într-un număr de 19.704 rapoarte de monitorizare.

O parte din monitorizările efectuate au avut la bază reclamații ale unor persoane fizice sau juridice.

Spre exemplu, în București, numai în anul 2007, au fost monitorizate 35 de posturi de televiziune, în baza a 153 de reclamații, întocmindu-se în acest sens 136 rapoarte de monitorizare, pentru care s-au realizat 450 monitorizări.

De asemenea, tot în anul 2007, au fost monitorizate 9 posturi de radio, în baza a 7 reclamații, întocmindu-se în acest sens 7 rapoarte de monitorizare, pentru care s-au realizat 117 monitorizări.

6. Propunem menținerea **alin. (1) al art. 11**, având în vedere următoarele:

Prin modificările propuse, desemnarea membrilor CNA nu se va conforma practicilor europene care cer ca membrii să fie independenți și nu desemnați în mod direct de partidele politice, cu atât mai puțin să reprezinte aceste partide.

Recomandarea Nr. R (2000) 23 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei către statele membre cu privire la independența și funcțiile autorităților de reglementare a sectorului radiodifuziunii precizează:

“Regulile care reglementează autoritățile de reglementare a sectorului radiodifuziunii, în special componența lor, reprezintă un element-cheie al independenței acestora. Ele ar trebui să fie definite într-o manieră care să protejeze aceste autorități împotriva oricărei ingerințe, în special din partea forțelor politice sau a intereselor economice”.

În acest sens, art. 11 din Legea 504/2002, care stabilește desemnarea membrilor în CNA, stipulează la alin. (6) că membrii CNA sunt garanți ai interesului public și nu reprezintă autoritatea care i-a propus.

Astfel, ca și în cazul României, în majoritatea statelor europene, numirea membrilor autorității de reglementare se face numai de către Parlament la propunerea diverselor autorități (Camerile Parlamentelor, Președinția, Guvernul) așa cum este cazul unor țări precum Albania, Bulgaria, Belgia, Bosnia-Herțegovina, Croația, Cehia, Estonia, Franța, Ungaria, Italia, Letonia, Lituania, Macedonia, Serbia, Polonia, Slovacia, Slovenia.

Precizăm de asemenea, că, pentru stabilitatea instituțională, durata mandatului este, în cele mai multe cazuri, de 6 ani. Fac excepție Germania și Italia, unde durata mandatului este de până la 8 ani, respectiv, de 7 ani.

Totodată, în ceea ce privește componența CNA, considerăm că soluția propusă este defectuoasă întrucât numirea membrilor CNA de către Parlament la propunerea partidelor politice este de natură să politizeze acest organism. Față de situația actuală în care numirea membrilor CNA este precedată de propuneri atât din partea puterii legislative, cât și a puterii executive, mecanism de natură să reflecte un echilibru în componența CNA între principalele instituții publice din stat, numirea celor șapte membri ai CNA „*la propunerea fiecărui partid politic parlamentar*” ar avea drept consecință destabilizarea acestei autorități publice și expunerea sa arbitrariului. Partidele politice care alcătuiesc Parlamentul sunt variabile ca număr, putând fi mai multe sau mai puține de șapte, ceea ce ar însemna disensiuni în privința partidelor care propun membrii CNA, de natură să îngreuneze sau chiar să blocheze funcționarea sa.

Mai reținem că, potrivit acestei inițiative legislative, CNA ar urma să aibă 8 membri, prin includerea unui reprezentant al grupului minorităților naționale, această formulă a numărului par de membri fiind recomandat să fie evitată, întrucât este de natură să îngreuneze procesul decizional.

Mai arătăm că propunerea de modificare a **art. 11 alin. (6)** din Legea nr. 504/2002, în sensul că membrii CNA ar urma să reprezinte autoritatea care i-a propus, deslușește mult mai clar intenția inițiatorilor acestei propuneri de a subordona CNA puterii politice. CNA este o instituție publică autonomă, acest caracter al său fiind deosebit de important pentru garantarea realizării principalei sale funcții, și anume reprezentarea interesului public. *De lege lata*, membrii CNA nu reprezintă autoritatea care i-a propus, prevedere esențială pentru asigurarea independenței acestei autorități. Această modificare propusă este de natură a schimba substanța reglementării, însăși rațiunea de a fi a acestui organism. CNA se află sub control parlamentar, iar nu subordonat Parlamentului, distincție care conturează clar autonomia acestei instituții, pe când, conform acestei inițiative legislative, CNA ar urma să fie un reprezentant al partidelor politice, mai precis un instrument la îndemâna acestora. Implicațiile grave asupra interesului public superior sunt evidente.

7. Propunem menținerea în forma actuală a **art. 15**, având în vedere următoarele argumente:

a) Modificările vor afecta independența autorității de reglementare, paralizând funcția de reglementare a sectorului audiovizual prin anularea practic a dreptului de a mai emite decizii de reglementare.

Recomandarea Nr. R (2000) 23 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei către statele membre cu privire la independența și funcțiile autorităților de reglementare a sectorului radiodifuziunii prevede faptul că:

“Se recomandă ca autoritățile de reglementare să dispună, în cadrul legii, de astfel de drepturi de reglementare, pentru a putea răspunde în mod flexibil și adecvat la întrebări, uneori neașteptate și deseori complexe, pe care cadrul legislativ nu este întotdeauna în măsură să le regleze, respectiv să le anticipeze. Se consideră, într-adevăr, că autoritățile de reglementare sunt cele mai indicate pentru a defini în detaliu “regulile jocului”, deoarece ele cunosc foarte bine sectorul radiodifuziunii. Pe de altă parte, autoritățile de reglementare ar trebui, în cadrul legii, să poată adopta reguli interne pentru a-și defini mai detaliat organizarea și procesul decizional, în conformitate cu autonomia lor administrativă.”

CNA a elaborat un *Cod al audiovizualului*, comparabil cu prestigiosul *Cod al programelor audiovizuale* elaborat de autoritatea britanică de reglementare, demonstrându-și prin aceasta capacitatea de a reglementa sectorul audiovizual.

În aplicarea Legii nr. 504/2002, CNA a adoptat, pe lângă Codul audiovizualului, următoarele decizii cu caracter normativ:

- Decizia CNA nr. 761/2007 privind activitatea de control;
- Decizia CNA nr. 412/2007 privind obligațiile ce revin radiodifuzorilor la înregistrarea programelor de radio și de televiziune;
- Decizia CNA nr. 369/2007 pentru reflectarea pe posturile de radio și de televiziune a referendumului privind demiterea Președintelui României;
- Decizia CNA nr. 401/2006 privind difuzarea programelor locale de radiodifuziune, cu modificările și completările ulterioare;
- Decizia CNA nr. 403/2005 privind aprobarea procedurii și condițiilor de acordare a licenței audiovizuale și a procedurii de eliberare a deciziei de autorizare audiovizuală;
- Decizia CNA nr. 199/2005 privind retransmisia serviciilor de programe pe teritoriul României;
- Decizia CNA nr. 260/2003 privind cedarea licenței audiovizuale;

- Decizia CNA nr. 52/2003 privind obligația radiodifuzorilor de a aduce la cunoștința publicului somațiile și sancțiunile aplicate de Consiliul Național al Audiovizualului;
- Decizia CNA nr. 12/2003 privind eliberarea avizului de retransmisie, cu modificările și completările ulterioare;
- Decizia nr. 113/2002 privind procedura de eliberare, modificare și de retragere a autorizației de retransmisie.

Dispozițiile legislației secundare elaborate de CNA au fost analizate de Comisia Europeană și apreciate ca perfect compatibile cu dispozițiile Directivei Televiziunii fără Frontiere, asigurând totodată o completare indispensabilă închiderii negocierilor *Capitolului XX - "Cultură și audiovizual"*.

Autorități independente cu atribuții de reglementare prin norme a sectorului audiovizual, precum cel din țara noastră funcționează și în următoarele țări europene: Albania, Bulgaria, Bosnia-Herțegovina, Croația, Cehia, Estonia, Franța, Germania, Ungaria, Italia, Letonia, Lituania, Macedonia, Marea Britanie, Serbia, Polonia, Slovacia, Slovenia.

b) Eliminarea alineatelor (1) și (8) ale art. 15 (care au în vedere și deciziile cu caracter individual) conduc la blocarea activității CNA, întrucât, în exercitarea atribuțiilor sale de control asupra radiodifuzorilor și distribuitorilor de servicii, nu-i mai conferă posibilitatea de a emite decizii de sancționare, ca acte administrative de autoritate.

În perioada 2002-2007, pentru încălcarea prevederilor Legii nr. 504/2002, precum și a normelor subsecvente emise în aplicarea acesteia, CNA a adresat, după caz, radiodifuzorilor sau distribuitorilor de servicii de programe, un număr de 2177 sancțiuni, dintre care 1783 *somații publice* (813 pentru servicii de programe de televiziune, 229 pentru servicii de programe de radiodifuziune, 741 pentru distribuitori de servicii de programe) și 394 *amenzi* (298 pentru servicii de programe de televiziune, 29 pentru servicii de programe de radiodifuziune, 67 pentru distribuitori de servicii de programe).

Menționăm că, în aceeași perioadă, CNA a emis și alte acte în regim de autoritate publică, concretizate prin acordarea unui număr de 1095 *licențe audiovizuale* (165 licențe audiovizuale de televiziune și 361 de radiodifuziune cu emisie terestră, 126 licențe audiovizuale de televiziune și 27 de radiodifuziune pentru difuzarea prin satelit a serviciilor de programe, 416 licențe audiovizuale pentru studiouri locale de televiziune) și 7643 *avize de retransmisie*.

8. Propunem menținerea în forma actuală a **art. 17** și **art. 88** pentru aceleași motive invocate la punctul 7 al prezentelor observații.

În ceea ce privește modificarea **art. 88 alin. (1)** din Legea nr. 504/2002, arătăm că această măsură este necorelată cu prevederile incidente în materie. Astfel, supravegherea respectării, controlul îndeplinirii obligațiilor și sancționarea încălcării prevederilor art. 1 lit. o), art. 62, art. 63 și ale art. 73 revin de drept, *de lege lata*, Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației (IGCTI), autorii propunerii prevăzând preluarea acestor atribuții de către Ministerul Comunicații și Tehnologia Informației (MCTI). Raportat la aceasta, arătăm că potrivit art. 5 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului*, IGCTI a fost desființat, atribuțiile sale specifice în domeniul radiocomunicațiilor și comunicațiilor audiovizuale fiind preluate de către Autoritatea Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației (ANRCTI). Având în vedere că potrivit acestor prevederi, ANRCTI este o instituție publică cu personalitate juridică aflată în subordinea Guvernului, competența sa este specială față de competența MCTI în materie, care păstrează atribuțiile generale. Semnalăm faptul că inițiativa legislativa nu a fost corelată cu dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului a Guvernului nr. 25/2007.

9. Propunem menținerea în forma actuală a **art. 90** și **art. 91**, pentru următoarele considerente:

Prin propunerea legislativă de modificare a Legii 504/2002, se propune eliminarea somației publice de intrare în legalitate ca sancțiune prevăzută la **alin. (3)** al **art. 90** și la **alin. (2)** al **art. 91**.

Aplicarea unei somații publice este unanim recunoscută ca sancțiune cu rol preponderent preventiv. Prin aplicarea somației și aducerea la cunoștința publicului, telespectatorii pot aprecia și diferenția o conduită corectă, conformă legii, de una contrară normelor legale. De asemenea, se asigură transparența deciziilor autorităților de reglementare.

Cu titlu de exemplu, în perioada 2002-2007, CNA a emis decizii prin care au fost aplicate radiodifuzorilor și distribuitorilor de servicii 1783 somații publice (813 pentru servicii de programe de televiziune, 229 pentru servicii de programe de radiodifuziune, 741 pentru distribuitori de servicii de programe).

Recomandarea Nr. R (2000) 23 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei către statele membre cu privire la independența și funcțiile autorităților de reglementare a sectorului radiodifuziunii stabilește:

“Orice activitate de monitorizare nu poate fi eficientă fără un drept de sancțiune. Sancțiunile pot varia, pornind de la un simplu avertisment, continuând cu amenzi mai mult sau mai puțin importante sau cu suspendarea temporară a licenței, pentru a ajunge la sancțiunea finală de retragere a licenței. În funcție de dreptul național, sancțiunile pot fi făcute publice pentru a informa despre aceasta publicul și pentru a asigura transparența deciziilor autorităților de reglementare.”

Principalele categorii de sancțiuni care pot fi aplicate, gradual, de către autoritățile naționale de reglementare sunt:

- avertismentul (somația publică);
- amenda;
- suspendarea licenței sau reducerea duratei de emisie;
- retragerea licenței.

Astfel de categorii de sancțiuni le întâlnim în state precum Albania, Bulgaria, Belgia, Bosnia-Herțegovina, Croația, Cehia, Estonia, Franța, Germania, Ungaria, Italia, Letonia, Lituania, Macedonia, Marea Britanie, Slovacia, Slovenia.

10. Propunem menținerea în forma actuală a **art. 93**, pentru următoarele considerente:

Eliminarea **alin. (2)** ar conduce la posibilitatea ca radiodifuzorul să nu respecte dispozițiile Deciziei nr. 52/2003, în conformitate cu care are obligația ca, în termen de 24 de ore de la comunicarea unei decizii de sancționare, să difuzeze pe post textul stabilit de CNA. Aceasta deoarece nu ar mai exista data de referință de la care începe să curgă termenul de 24 de ore stabilit pentru difuzarea acestui text.

Modificarea **alin. (3)** lipsește de conținut deciziile de sancționare emise de CNA, deoarece suspendarea de drept a efectelor acestora ar conduce la situația ca, în cazul atacării în instanță a deciziilor de sancționare, radiodifuzorii să nu mai fie obligați să difuzeze pe post textul deciziei de sancționare dispus de CNA.

De asemenea, suspendarea de drept a efectelor deciziilor atacate, atrage după sine inaplicarea prevederilor literei d) a alin. (1) al art. 57.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,


Călin POPESCU - TĂRICEANU



Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului